

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Zawiślak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Franka

Przy udziale Prokuratora ----

po rozpoznaniu w dniach 09 grudnia 2020r., 15 marca 2021r., 22 marca 2021r., 30 czerwca 2021r., 06 października 2021r. sprawy

1. **S. F.**, syna T. i K. z domu M., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 05 stycznia 2016r do 01 czerwca 2018r w miejscowości O. gm. O. w okresie od listopada 2008 do 14 maja 2018 r w miejscowości A., gm. Ż. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. F. (1) oraz małoletnimi córkami O. i J. F. w ten sposób, że wielokrotnie bez powodu wszczywał awantury domowe w trakcie trwania których zachowywał się agresywnie, szarpał, popychał pokrzywdzone M. i O. F., poniżał je, ubliżał im, używał słów potocznie uważanych za wulgarne, zakłócał spokój nocny, wyrzucał żonę z domu, wyłączał media, a ponadto przez nadużycie stosunku zależności ze względu na uzależnienie finansowe doprowadzał M. F. (1) do obcowania płciowego

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. i 199 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. oskarżonego **S. F.** uznaje za winnego tego, że w okresie od listopada 2008r. do 14 maja 2018r. w miejscowości A., gm. Ż. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. F. (1) oraz małoletnią córką O. F. w ten sposób, że wielokrotnie bez powodu wszczywał awantury domowe w trakcie których zachowywał się agresywnie, szarpał, popychał pokrzywdzone M. i O. F., poniżał je, ubliżał im, używał słów potocznie uważanych za wulgarne, zakłócał spokój nocny, wyłączał media, a ponadto przez nadużycie stosunku zależności ze względu na uzależnienie finansowe doprowadzał M. F. (1) do obcowania płciowego tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i 199 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 (trzy) miesiące,

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem kosztów sądowych zwalniając go od ich ponoszenia w pozostałym zakresie.

Sędzia Anna Zawiślak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 277/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. F.	w okresie od listopada 2008 do 4 października 2017r w miejscowości A., gm. Ż. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. F. (1) oraz małoletnią córką O. F. w ten sposób, że wielokrotnie bez powodu wszczynał awantury domowe w trakcie trwania których zachowywał się	

		<p>agresywnie, szarpał, popychał pokrzywdzone M. i O. F., poniżał je, ubliżał im, używał słów potocznie uważanych za wulgarne, zakłócał spokój nocny, wyłączał media, a ponadto przez nadużycie stosunku zależności ze względu na uzależnienie finansowe doprowadzał M. F. (1) do obcowania płciowego</p> <p>tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i 199 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony S. F. i oskarżycielka posiłkowa M. T. (1) (uprzednio F.) zawarli związek małżeński w dniu 29 kwietnia 2006r. w K.. W trakcie ich małżeństwa urodziła się córka J. F.. Oskarżony przysposobił również córkę pokrzywdzonej z pierwszego związku – (...). Wymienieni na rok przed ślubem zamieszkali w miejscowości A. gm. Ż. wraz z rodzicami, bratem i siostrą oskarżonego. W 2013r. oskarżony wraz z żoną i córkami przeprowadzili się do nowo wybudowanego domu w miejscowości A., naprzeciwko poprzedniego miejsca zamieszkania.</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.</p>	

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. F.	162 - 164, 236 – 236v., 283 – 283v., 363 – 363v.		
zeznania świadka A. F.	60, 242v. - 243		
częściowo zeznania świadka T. F.	285 – 285v.		
częściowo zeznania świadka M. F. (2)	286 – 286v.		
z częściowo zeznania świadka N. K.	62, 287 – 287v.		
zeznania świadka A. D.	292v. – 293		
Początkowo między małżonkami dochodziło jedynie do drobnych kłótni, lecz agresywne zachowania oskarżony ujawniał już przed ślubem. Pierwszy poważny incydent miał miejsce, kiedy pokrzywdzona M. T. (1) była w czwartym miesiącu ciąży (listopad 2008). Wtedy to podczas jednej z kłótni oskarżony pchnął wymienioną na łóżko i zaczął dusić. M. T. (1) nie zawiadomiła policji, nie wykonała również obdukcji lekarskiej.	zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)	4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.	
Sytuacja w rodzinie F. zaczęła się sukcesywnie pogarszać, oskarżony coraz częściej wszczynał kłótnie. W dniu 11 sierpnia 2012 roku pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzona M. T. (1) wybuchła awantura, podczas której doszło	zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)	4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.	

<p>do szarpaniny. S. F. dusił i szarpał pokrzywdzoną, wykręcał jej ręce. Następnego dnia po tym zdarzeniu pokrzywdzona wykonała obdukcję lekarską, w której wskazano, iż pokrzywdzona doznała obrażeń w postaci podbiegnięć krwawych od strony wewnętrznej na ramieniu lewym, na grzbiecie dłoni lewej oraz w okolicy łokcia prawego, a także drobnych punktowych wybroczyn na szyi po stronie prawej. Wskazano również, iż mechanizm powstania obrażeń może odpowiadać: na kończynach górnych – ściskaniu i szarpaniu palcami, na szyi – ściskaniu placami. Stwierdzone obrażenia naruszyły nietykalność pokrzywdzonej (art. 217 kk). Po tym zdarzeniu pokrzywdzona wniosła pozew o orzeczenie separacji, który wycofała z uwagi na to, iż oskarżony groził, że popełni samobójstwo, ponadto przeproszał i obiecywał poprawę.</p>			
<p>kserokopia opinii sądowo-lekarskiej biegłego A. T.</p>	<p>278</p>		
<p>Oskarżony wyrzucał żonę z domu w nocy, jeżeli ta odmawiała mu współżycia. Podczas takich zdarzeń S. F. spychał pokrzywdzoną również ze schodów, kopał,</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.</p>	

<p>popychał. Zdarzyło się. Iż wymieniona nocowała w samochodzie. Oskarżony zabraniał pokrzywdzonej kąpać się bez niego. W trakcie trwania małżeństwa, z uwagi na niewielkie zarobki, M. T. (1) (uprzednio F.) była uzależniona finansowo od męża, który wykorzystywał ten fakt, by wymuszać na niej stosunki seksualne.</p>			
<p>zeznania świadka K. Ł.</p>	<p>292</p>		
<p>zeznania świadka G. J.</p>	<p>360v.</p>		
<p>zeznania świadka K. S.</p>	<p>361v. - 362</p>		
<p>Podczas jednej z kłótni S. F. przyłożył do gardła pokrzywdzonej nóż kuchenny, przyparł do ściany i powiedział „, teraz Ci pokażę jak zachowuje się psychopata”. Pokrzywdzona upada na ziemię i zwymiotowała.</p> <p>Jesienią 2013r. pokrzywdzona M. T. (1) złożyła pozew o rozwód. W wyniku próśb i przeprosin oskarżonego pokrzywdzona w lutym 2014r. wycofała pozew o rozwód. Po upływie 5 miesięcy zaczęło dochodzić do kolejnych kłótni, podczas których S. F. wyłączał prąd, zakręcał wodę.</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.</p>	

<p>Zdarzało się, że oskarżony odcinał media w domu, nie pozwalał się kąpać pokrzywdzonej M. T. (1) (uprzednio F.).</p> <p>Oskarżycielka posiłkowa o swoich problemach rodzinnych opowiadała koleżance z pracy I. O. oraz K. K. (2). Zwierzała się, że jest nieszczęśliwa, a mąż wykosztuje fakt, iż jest od niego zależna finansowo. Zdarzało się, iż pokrzywdzona przychodziła do pracy niewyspana, przygnębiona. Oskarżony kontrolował pokrzywdzoną, gdy ta była w pracy poprzez częste telefony. Natomiast o tym, iż jest bita i wyzywana przez męża opowiadała sąsiadce A. F..</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.</p>	
<p>zeznania świadka I. O.</p>	<p>30, 2241 – 241v.</p>		
<p>zeznania świadka S. C.</p>	<p>57, 242 – 242v.</p>		
<p>zeznania świadka A. F.</p>	<p>60, 242v. - 243</p>		
<p>zeznania świadka K. K. (2)</p>	<p>64, 290v. - 291</p>		
<p>zeznania świadka N. K.</p>	<p>62, 287 – 287v.</p>		
<p>W trakcie trwania małżeństwa M. T. (1) (uprzednio F.) wymieniała liczne wiadomości sms z oskarżonym, w tym fotografie o charakterze erotycznym.</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>364v.</p>	

wydruki wiadomości	305 - 359		
Płyta CD	383		
<p>Oskarżony z biegiem czasu zmienił również nastawienie do przysposobionej córki O. F., ubliżał jej, zwracał się do niej w trybie rozkazującym, groził, iż spali świnkę morską. K. też uderzył ją w twarz. Biologiczną córkę traktował lepiej.</p> <p>W dniu 26 maja 2017 roku doszło do sprzeczki pomiędzy O. a J. F.. Oskarżony wziął do ręki buta, którym uderzył O. F. w udo. W wyniku tego zdarzenia wymieniona doznał obrażeń w postaci stłuczenia przedniej powierzchni uda prawego. Obrażenia te mogły powstać w następstwie uderzenia płaskim, twardym, narzędziem o dużej powierzchni jak np. podeszwa buta.</p> <p>Podczas awantury we wrześniu 2017r. S. F. zaczął szarpać O. F., próbował zrzucić ją ze schodów, kazał jej wyprowadzić się z domu. Tego dnia pokrzywdzona podjęła decyzję, iż wyprowadzi się wraz z córkami z domu oskarżonego.</p>	<p>zeznania świadka O. F.</p>	79 - 82, 283v. - 284	

zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)	4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.		
zeznania świadka A. F.	60, 242v. - 243		
opinia sądowo - lekarska	120 – 120v.		
dokumentacja fotograficzna	22		
raport interwencji	13 – 13v.		
W dniu 3 października 2017 roku doszło do kłótni, podczas której miała miejsce interwencja Policji. Oskarżony nie chciał by żona wraz z dziećmi wyprowadzić się z domu i w tym celu zastawił bramę. Funkcjonariusze umożliwili pokrzywdzonej i jej córką spakowanie rzeczy i odwieźli wymienione do hotelu. Oskarżony w nocy przyjechał pod hoteli prosił, by żona do niego wróciła. Następnego dnia M. T. (1) udała się do domu męża, który wysłał jej wiadomość sms o treści „, czy ja mam się zabić, żebyś zrozumiała??”. Pokrzywdzona wezwała policję, na miejsce przyjechało również pogotowie ratunkowe. Po tymże zdarzeniu oskarżycielka posiłkowa wraz z córkami wyprowadziła się od oskarżonego.	zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)	4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.	

zeznania świadka A. F.	60, 242v. - 243		
zeznania świadka O. F.	79 – 82, 283v. - 284		
kserokopia wiadomości sms	68, 114		
notatka urzędowa z interwencji	275, 276		
<p>W dniu 23 października 2017 roku oskarżycielka posiłkowa stawiała się w Komendzie Miejskiej Policji w K. i zgłosiła, że jechał za nią samochód marki O. o nr rej. (...) i obawia się, iż może być to osoba wysłana przez męża.</p> <p>Oskarżony S. F. wszczynał awantury również po tym, jak M. T. (2) (uprzednio F.) wyprowadziła się od niego i zamieszkała wraz z córkami w K.. Klótnie prowokował podczas odwiedzin dzieci.</p>	zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)	4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.	
notatka urzędowa	265		
<p>W latach 2014 – 2017 pokrzywdzona M. T. (2) (uprzednio F.) leczyła się na objawy lękowe i depresyjne związane z sytuacją rodzinną. Ponadto stwierdzono u niej zaburzenia adaptacyjne.</p>	kserokopia historii choroby	130 - 140	
<p>M. T. (1) nie ubiegała się w Ośrodku Pomocy (...) o pomoc psychologiczną, prawną, czy finansową, nie zgłaszała również</p>	pismo z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w Ż.	63	

<p>informacji odnośnie znęcania się przez jej męża. W rodzinie nie jest prowadzona procedura „Niebieskiej karty”.</p>			
<p>Z opinii Dyrektora Zespołu (...) w R. wynika, iż J. F. obawia się, iż oskarżony S. F. porwie ją ze szkoły, jednakże wskazała, iż nigdy nie zrobił jej krzywdy.</p>	<p>opinia Dyrektora Zespołu Szkół Szkolno – Przedszkolnego w R.</p>	<p>88</p>	
<p>Wyrokiem z dnia 28 października 2019 roku rozwiązano przez rozwód bez orzekania o winie małżeństwo S. F. zawarte z M. F. (1) w dniu 29 kwietnia 2006 roku w K.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią J. F. powierzono M. F. (1), zastrzegając dla S. F. prawo do współdecydowania w istotnych życiowo sprawach dziecka dotyczących jej wychowania, kształcenia i leczenia oraz prawo do osobistych kontaktów we wskazany w wyroku sposób. Wyrok jest prawomocny.</p> <p>Oskarżony wystąpił również z powództwem o rozwiązanie przysposobienia małoletniej O. F.. Powództwo zostało uwzględnione.</p>	<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej M. T. (1) (uprzednio F.)</p>	<p>4 – 6, 67 – 68, 142 – 147, 236v. – 240v.</p>	
<p>zeznania świadka O. F.</p>	<p>79 – 82, 283v. - 284</p>		

dokumentacja z akt sprawy I C 1656/17	90-106		
Oskarżony S. F. ma 45 lat, jest rozwodnikiem, posiada na utrzymaniu 2 osoby. Osiąga miesięczny dochód w wysokości 2700 zł netto. Posiada majątek w postaci samochodu osobowego marki B. rocznik 2004, samochodu ciężarowego typu bus marki V. (...) rocznik 2000, domu jednorodzinnego o pow. 198 m ² , działkę o pow. 1500 m ² , ciągnik marki U. (...), ciągnik marki Z. (...). Oskarżony nie był dotychczas karany.	wyjaśnienia oskarżonego S. F. karta karna	236 108, 223, 234, 250, 294	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. F.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego S. F., a mianowicie, że nigdy nie znęcał się nad żoną M. T. (1) (uprzednio F.) oraz córką O. F., natomiast powodem konfliktów	częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. F.	162 - 164, 236 – 236v., 283 – 283v., 363 – 363v.	

między małżonkami były liczne zdrady jego żony.			
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. F.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. F. w zakresie zgodnym z opisanym powyżej stanem faktycznym, jedynie co faktu zawarcia związku małżeńskiego z oskarżycielką posilkową, przysposobienia O. F. oraz braku możliwości przypisania mu przestępstwa znęcania wobec młodszej, biologicznej córki albowiem wyjaśnienia te były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z zeznaniami M. T. (1) (uprzednio F.), T. F., A. F., M. F. (2), N. K..	
zeznania świadka M. T. (1) (uprzednio F.)	Zeznania M. T. (1) są zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, jak również znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, a w szczególności O. F., I. O., K. K. (2), A. F.. Ponadto zeznania te są wewnętrznie spójne i przekonujące.		

Znajdują potwierdzenie również w innych dowodach nieosobowych w postaci dokumentacji fotograficznej, kserokopii opinii sądowno- lekarskiej w sprawie naruszenia czynności ciała . Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację dotyczącą wzajemnych relacji i zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonych. W opinii biegłego psychologa za wiarygodnością zeznań tego świadka przemawia dodatkowo nieustrukturalizowany sposób prezentacji: informacje rozproszone są w całej relacji, występują dygresje i zmiany tematu. Ponadto za wiarygodnością przemawia duża liczba szczegółów i dokładne ich opisy. Natomiast fakt, iż opiniowana leczyła się na objawy lękowe i depresyjne związane z sytuacją rodzinną, zdaniem biegłego psychologa jeszcze bardziej uwiarygadnia szczerść zeznań przez nią złożonych.

Zauważyć również należy, iż charakter stawianego oskarżonemu czynu oraz zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują na mechanizm postępowania, w którym ani sprawca ani pokrzywdzony nie afiszują się z opisem zdarzeń, do których dochodzi w

	przysłowiowych „czterech ścianach”.	
zeznania świadka O. F.	Zeznania te były spójne, logiczne, a wskazany przez świadka opis zdarzeń korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami M. T. (1) (uprzednio F.), N. K. Ponadto w opinii biegłej psycholog zeznania O. F. mają wysoki poziom wiarygodności.	
zeznania świadka I. O.	Zeznania te były spójne, logiczne i korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania I. O. znalazły potwierdzenie w szczególności w zeznaniach M. T. (1) (uprzednio F.). Świadek jest osobą postronną, nie ma więc interesu w przedstawianiu zdarzeń w sposób korzystny dla jednej ze stron.	
zeznania świadka S. C. zeznania świadka K. Ł. zeznania świadka A. D. zeznania świadka G. J. zeznania świadka K. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom S. C., K. Ł. A. D., G. J. oraz K. S. albowiem były one spójne i rzeczowe, nie zachodziły żadne okoliczności podważające ich wiarygodność. Świadczy ci zgodnie wskazywali, iż S. F. twierdził, że żona go zdradza. Nie posiadali oni jednakże szczegółowej wiedzy w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu. W domu rodziny	

	F. bywali bowiem sporadycznie.	
zeznania świadka A. F.	Zeznania te były spójne, logiczne, a ponadto korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami M. T. (1) (uprzednio F.), O. F., N. K..	
zeznania świadka K. K. (2)	Zeznania te były rzeczowe, logiczne. Zeznania K. K. (2) znalazły potwierdzenie w szczególności w zeznaniach M. T. (1). Nie było powodu, aby osoba niezainteresowana rozstrzygnięciem w sprawie, przytaczała niezgodnie z prawdą znane sobie fakty.	
zeznania świadka N. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom N. K.. Były one konsekwentne, logiczne i zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami O. F., A. F., M. T. (1) (uprzednio F.).	
częściowo zeznania świadka T. F. częściowo zeznania świadka M. F. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom T. F. i M. F. (2) w zakresie zgodnym z opisanym powyżej stanem faktycznym, jedynie co faktu zawarcia związku małżeńskiego oskarżonego z oskarżycielką posiłkową oraz przysposobienia O. F. albowiem zeznania te były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym,	

	w tym w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami M. T. (1) (uprzednio F.), A. F., N. K..		
opinia sądowo - lekarska	Opinia jest jasna, rzeczowa, kompletna i została sporządzona przez osobę, która posiadają specjalistyczną wiedzę w swojej dziedzinie. Nie ma podstaw do kwestionowania jej twierdzeń.		
dokumenty dołączone do akt sprawy	Zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. F.	Oskarżony w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W tym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom	

		<p>oskarżonego- o ile są one sprzeczne z opisanym powyżej stanem faktycznym Za odmową wiary wyjaśnieniom oskarżonych przemawia ocena tychże wyjaśnień dokonana przez pryzmat wiarygodnych dokumentów (kserokopii opinii sądowo- lekarskiej w sprawie naruszenia czynności ciała, dokumentacji fotograficznej) oraz zeznań świadków M. T. (2) (uprzednio F.), O. F., A. F., N. K., I. O., K. K. (2), S. C.. Wszystkie okoliczności sprawy doprowadziły do przekonania, że wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonego została przedstawiona w celu ochrony przed odpowiedzialnością karną.</p>	
	<p>częściowo zeznania świadka T. F. częściowo zeznania świadka M. F. (2)</p>	<p>Zdaniem Sądu nie sposób było uznać za wiarygodnych zeznań tych świadków w zakresie, w jakim wskazywali, iż S. F. nigdy nie zachowywał się negatywnie w stosunku do żony i córki O. F.. Były one zbieżne z relacją oskarżonego, uznaną za niewiarygodną w całości. T. F. jest ojcem oskarżonego, natomiast M. F. (2) jego bratem. W ocenie Sądu zeznania te złożone zostały na potrzeby niniejszego postępowania i w związku z pozostałym, omówionym powyżej materiałem dowodowym powstały wątpliwości co</p>	

		do ich obiektywizmu w danej sprawie.	
	zeznania świadka S. R. zeznania świadka L. C.	Bez rzeczywistego znaczenia dla ustaleń faktycznych były natomiast zeznania S. R. oraz L. C. które nie pozwoliły na poczynienie ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia w zakresie stawianych oskarżonemu zarzutów.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		S. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Znęcanie się (art. 207 § 1 k.k.) oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzających się albo jednorazowym lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1982 II KR 5/82 opubl. OSNPG 1982/8/114). Pojęcie „znęcanie się” na gruncie			

art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99 opubl. LEX nr 77436) Istota znęcania polega na jedno- lub wielorodzajowych pojedynczych czynnościach sprawcy, naruszających różne dobra pokrzywdzonego i systematycznie powtarzających się, a odznaczających się intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budziło wątpliwości Sądu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego określonego w art. 207 § 1 k.k. Pokrzywdzone są względem oskarżonego małżonką oraz córką, a więc osobami najbliższymi w myśl art. 115 § 11 k.k. Nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż oskarżony wykorzystując istnienie przewagi fizycznej i psychicznej dopuścił się wobec pokrzywdzonych M. T. (1) (uprzednio F.) oraz O. F. czynności, które naruszyły zarówno ich nietykalność cielesną,

ale również polegały na zadawaniu dolegliwości psychicznych. S. F. wielokrotnie bez powodu wszczywał awantury domowe w trakcie trwania których zachowywał się agresywnie, szarpał, popychał pokrzywdzone, poniżał je, ubliżał im, używał słów potocznie uważanych za wulgarne. Wielokrotnie również zakłócał spokój nocny, wyrzucał żonę z domu i wyłączał w domu media. Należy przy tym podkreślić, iż znęcanie się, o którym mowa w przepisie art. 207 § 1 k.k., jest działaniem niezależnym od faktu, czy osoba, nad którą sprawca znęca się, nie sprzeciwia mu się i nie próbuje się bronić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1970 r. IV KR 146/70 opubl. OSP 1971/2/41). Trudno zatem w takich okolicznościach czynić pokrzywdzonym zarzut z tego, iż za każdym razem nie zgłaszały zaistniałych działań i naruszeń do organów ścigania. Charakter czynów których dopuszczał się S. F. i specyfika przestępstwa znęcania się wskazuje, iż osoby pokrzywdzone rzadko zgłaszają takie okoliczności z uwagi na sytuację rodzinną i obawę przed sprawcą. Cechą podmiotową znęcania się jest jego umyślność, wyrażająca się w chęci wyrządzenia krzywdy

fizycznej lub moralnej, dokuczania, poniżania – obojętnie z jakich pobudek. Bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego pozostaje zatem, co skłoniło go do tego rodzaju zachowań wobec pokrzywdzonej. Ponadto wskazać należy, iż do objętych postępowaniem zdarzeń doszło w miejscowości A.. Z uwagi na powyższe z opisu czynu należało wyeliminować fragment „W okresie od 05 stycznia 2016r do 01 czerwca 2018r w miejscowości O. gm. O.”- co zapewne stanowiło jedynie omyłkę pisarską prokuratora związaną z komputerową obróbką tekstu, nie wynika bowiem z zarzutów stawianych oskarżonemu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał natomiast podstaw do uznania, iż oskarżony znęcał się nad córką J. F.,. Z zeznań świadków (uznanych za wiarygodne) wynika, iż oskarżony w odmienny sposób traktował obie dziewczynki, co w efekcie doprowadziło do rozwiązania przysposobienia na wniosek oskarżonego. Nie ustalono także w toku postępowania żadnych charakterystycznych zdarzeń skierowanych bezpośrednio przeciwko biologicznej córce oskarżonego, które w istocie mogłyby wypełniać znamiona art. 207 §

1 kk. Z uwagi na powyższe z opisu czynu wyeliminowano również fragment, który tegoż dotyczył.

Co do daty czynu sąd skorygował ją – przyjmując, iż działanie oskarżonego ustało po wyprowadzce pokrzywdzonych ze wspólnie zajmowanej nieruchomości, która miała miejsce w październiku 2017r. Nawet jeżeli dochodziło po niej do negatywnych zachowań oskarżonego to brak jest podstaw do przyjęcia, iż z uwagi na zakres intensywności mogły one wypełniać znamiona znęcania.

Na marginesie wspomnieć należy, iż przestępstwo znęcania się ma wieloczynowy i ogólny charakter, a zatem w jego obrębie może się znaleźć wiele innych czynów zabronionych przez Kodeks karny. Już na gruncie (...) wskazywano, że użyty w art. 184 § 1 (...) (obecnie art. 207 § 1 KK) zwrot "znęca się fizycznie [...] nad inną osobą" obejmuje z istoty swej i pochłania określone w art. 182 § 1 (...) znamię w postaci naruszenia nietykalności cielesnej tej osoby, a w związku z tym pomiędzy przytoczonymi przepisami zachodzi tylko pozorny zbieg, co w konsekwencji powoduje to, że czyn

polegający na fizycznym znęcaniu się w rozumieniu art. 184 § 1 (...) kwalifikować należy tylko z tego przepisu, bez stosowania kumulatywnej kwalifikacji z art. 181 § 1 (...) (obecnie art. 216 § 1 KK) i art. 182 § 1 (...) (obecnie art. 217 § 1 KK) (wyr. SN z 30.4.1971 r., Rw 438/71, OSNKW 1971, Nr 7–8, poz. 121, s. 76; zob. również M. Surkont, Znieważenie, s. 55; Marek, Kodeks karny, 2005, s. 470; O. Górniok, w: Górniok i in., Kodeks karny, t. 3, s. 196).

Art. 199 § 1 k.k. penalizuje doprowadzenie innej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności przez nadużycie stosunku zależności lub wykorzystanie krytycznego położenia. Dla wypełnienia natomiast znamion czynu zabronionego z artykułu 199 § 1 k.k. niezbędne jest nadużycie przez sprawcę stosunku zależności. Musi on świadomie wykorzystać relację łączącą go z pokrzywdzonym jako czynnik oddziaływania na jego psychikę, tak aby wyraził on zgodę na obcowanie płciowe lub inną czynność seksualną. Krytyczne położenie w rozumieniu art. 199 § 1 k.k. definiuje się jako "dramatyczną sytuację", w jakiej znalazła się

ofiara, zagrażającą jej egzystencji. Zdaniem SN krytyczne położenie to taka sytuacja, w której osobie znajdującej się w nim realnie grozi doznanie poważnego uszczerbku lub dolegliwości (zob. wyrok SN z dnia 5 lutego 2009 r., II KK 251/08, LEX nr 486551). Powody krytycznego położenia mogą być różne i wynikać ze zdarzenia losowego, z bezrobocia, z problemów ze zdrowiem, z poważnego zadłużenia finansowego i braku zdolności do jego spłaty, co grozi bankructwem lub bezdomnością albo ściganiem ze strony wierzycieli gotowych do wymuszenia zwrotu długu nawet przez fizyczne skrzywdzenie ofiary. Wykorzystanie krytycznego położenia polega na świadomym wyzyskaniu tej sytuacji do uzyskania zgody (wraźnej lub przyzwolenia) na realizację określonych zachowań seksualnych z udziałem ofiary (por. V. Konarska - Wrzosek, Komentarz do art. 199 § 1 k.k., wyd. LEX). W ocenie sądu tego rodzaju sytuacja życiowa, zmuszającą aż do zgody na niechciane kontakty seksualne, ma miejsce w niniejszej sprawie. Oskarżony przez nadużycie stosunku zależności ze względu na uzależnienie finansowe doprowadzał M. T. (1) (uprzednio F.) do obcowania płciowego.

Ponadto wskazać należy, iż pokrzywdzona w oparciu o sytuację panującą w rodzinie zakładała, iż odmawiane współżycia może w konsekwencji przynieść dla niej negatywne skutki mimo, iż oskarżony nie werbalizował wprost gróźb przed współżyciem. Zachowanie oskarżonego w tej sytuacji wyczerpało znamiona czynu z art. 199 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W przedmiotowej sprawie przepisem takim był art. 207 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<i>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. F.	1		Uznając oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i

wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn były przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była natomiast dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Sad wziął także pod uwagę fakt, iż oskarżony nie zamieszkuje z pokrzywdzoną, obie strony prowadzą odrębne życie, sprawa o rozwód zakończyła się. W związku z koniecznością sprawowania wspólnej władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką sąd baczyl także by rozstrzygnięcie nie doprowadzało do eskalacji konfliktu pomiędzy w/w.

S. F.	2		Wobec oskarżonego Sąd zastosował dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 kk. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, iż takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.
S. F.	3		Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 miesiące. Obowiązek ten ma na celu zapewnienie sądowi kontroli nad zachowaniem sprawcy w czasie próby.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4</p>	<p>O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 złotych tytułem zwrotu części kosztów sądowych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od zapłaty kosztów w pozostałej części. Za takim rozstrzygnięciem przemawia w szczególności aktualna sytuacja finansowa oskarżonego i wysokość jego dochodów.</p>	
<p>Podpis</p>		
<p>Sędzia Anna Zawiślak</p>		